

anført af 2 tidligere Ministre under Gjennemførelsen af Loven af 1861. De udtalte sig omtrent saaledes: Vi have al Respect for de jyske Stude, men vi have dog mere Respect for Mennesker, og af den Grund ønske vi, at Bånerne maae blive anlagte der, hvor de fleste Mennesker leve og færdes. Der er den Ulempe med den af det ærede Medlem betegne Linie, at der paa en meget stor Deel af Veien ikke alene kun lever meget saa Mennesker, men at der ogsaa saagodt som ingen Stude er, hvorimod dette ikke er Tilfældet med de andre Linier. Hvad forøvrigt Vendsysselbanen angaaer, kan jeg ikke med Hensyn til denne Bane saaledes som med Hensyn til Vestbanen sige, at det vil blive en directe Førfættelse af Hovedbanen; jeg troer ikke, den vil kunne siges at blive det, med mindre der bliver anlagt en fast Bro over Liimfjorden. Hvad den gennemgaaende Trafik fra Sverrig angaaer, kan det vistnok ogsaa stille sig meget tvivlsomt, da Svenskerne og tildeels ogsaa Nordmændene have faaet den Bane at gaae fra Jstad til Thyssland. De bestude sig jo da paa Fastlandet, og Veien mellem Jstad og Thyssland er ikke synderlig længere end fra Gøttheborg til Frederikshavn. Hvad den norske Post angaaer, kan det vel være noget tvivlsomt, om den kommer, men forøvrigt vil jeg sige, at selv om vi ogsaa kunne faae den, vil den blive noget dyr, idet det sees af det Forslag, som er stillet af Udvalgets Flærtal, at Banestykket i Vendsyssel bliver 60,000 Rd. eller saa omtrent dyrere pr. Mill end de andre Baner, og disse 60,000 Rd. gaae — saavidt jeg kan see — paa den forventede norske Post; hvis den derfor — naturligtvis imod Forventning — skulde udeblive, vil det senere her vise sig, at det ikke har været nogen god Spekulation med den. Hvad angaaer Vendsyssels Stilling, navnlig med Hensyn til Trangen til Jernbaner, antager jeg, at det ærede Medlem selv vil indrømme, at Vestfiden af Jylland ikke har saa lidt større Trang til en Jernbane, end Vendsyssel har. Endnu vil jeg blot tilføie, at i 1861 gik man ud fra den

Forsætning, at det var rigtigt at gjøre Et af To, enten at vedtage samtlige de Linier, hvorom der dengang var Tale, eller, hvis man ikke turde driste sig dertil, saa at lade det Hele fare. Jeg hører til dem, som anstille den samme Betragtning overfor det Forslag, hvorom her er Tale angaaende Vendsyssel. Jeg siger: Skal det Øvrige gaae, saa lad det Stykke gaae med, eller, for at bruge et andet Udtryk: Skal der være Gilde, saa lad der være Gilde. Jeg siger det saameget trostligere, som det forekommer mig, at selv det ærede Medlem, der ved hans Endringsforslags Vedtagelse saagodt som vil komme til at staae som Forslagsstiller af Loven, ikke synes at sætte synderlig stor Pris derpaa. — Jeg skal hermed slutte, idet jeg udtaler min Tak til Udvalget og til den høitærede Indenrigsminister, hvortil jeg endnu maa føie min Tak til det ærede Medlem for Obense Amts 7de Valgkreds (Cornelius Peterfen) for den Belysning, hvormed han har fulgt mit Foredrag.

Formanden: Jeg skal bemærke, at der er 5 Medlemmer, som endnu have begjært Ordet, nemlig: Folkethingsmændene for Sorg Amts 2den Valgkreds (Alberti), for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Rotwitt), for Sorg Amts 4de Valgkreds (Holstein), for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (P. Rielsen), og for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløkke), men der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende 15 Medlemmer: Bille, H. Hage, A. Hage, S. C. Nyholm, S. Nee, Müllen, Brun, C. W. Nyholm, Klein, Bærtelsen, N. Olsen, Briz, Rimestad, A. Christensen og P. Pedersen.

Med 61 Stemmer mod 18 vedtoges det, at Afslutning af Forhandlingerne skulde finde Sted.

Man gik altsaa til Afstemning, hvorved:

1) Endringsforslag af Udvalgets Flærtal under Nr. 2 til Lovudkastets § 1